

КОЖНИЙ КОМСОМОЛЕЦЬ — АКТИВІСТ

КОМСОМОЛЬСЬКІ збори, що відбулись на історичному факультеті, були своєчасними. Комсомольці вели розмову про трудову та комсомольську дисципліну.

З доповіддю виступив заступник секретаря КСМ організації факультету В. Красницький. Приділяючи чималу увагу учбовій дисципліні, доповідач критикував багатьох комсомольців за пропуски лекцій. До числа «чемпіонів» по пропусках відносять Абрамичеву, Золотарьову (I курс), Арбіча, Паскалова, Крамаренку (II курс), Антонова (IV курс), Стеблюк (V курс). І тут же доповідач наводить прізвища студентів високої комсомольської дисципліни — т. т. Пилипець, Пода, Неділько, Гриценко, Байрак і Чумак.

Активно виступають на семінарських заняттях комсомольці Васько, Курман, Парфонов, Тимонін, Цимбал, Воронцов. А це свідчить про те, що дані студенти добре складуть іспити в зимову сесію. Говорячи про успіхи комсомольців в громадській роботі, доповідач називає прізвища кращих. Це Коваль, Мельник, Логвіновський, Каложний, Ісаченко. Але часто можна почути і таке: «Я не можу виконати доручення, у мене й своїх справ вистачає». І живуть такі комсомольці тихо, непомітно. Серед них т. Поворознюк, яка за п'ять років так і не виконала жодного доручення. Не включились в комсомольську роботу т. т. Башенова, Печерна, Буз, Трунов.

Доповідач особливу увагу приділив ролі стінної преси. Він відзначив, що дуже рідко стали з'являтися на курсах «Бойові листки», а стінгазети виходять тільки до святкових днів, гостро критикує В. Антонова, який відмовився працювати в «Історіку». Однак, незамінних у нас немає. Зараз в газеті працюють кращі комсомольці, які намагатимуться не порушити традиції «Історика» — газета мусить утримати в ювілейному році перше місце на огляді стінної преси.

Після доповіді відбулось її гаряче обговорення. Комсомольці В. Ногайник, А. Проскураков, Н. Пода, Н. Скриль говорили про підготовку до сесії, про участь комсомольців в наукових студентських гуртках,

критикували прогульників, порушників дисципліни.

Комсорг I курсу Анішук сказав:

— Комсомольці нашого курсу в стінах університету всього три місяці. Вони добре попрацювали в колгоспі. Але є і недоліки: не випустили після приїзду з колгоспу жодної стінгазети, встигли вже пропустити 170 годин, а перший залік не склало 10 чоловік. Ці недоліки треба ліквідувати.

У своєму виступі студент V курсу Чумак сказав, що для п'ятикурсників цей рік знаменний.

— Адже ми закінчуємо університет в рік, коли йому минає 100 років. Комсомольці нашого курсу дуже багато зробили протягом п'яти років. Але є у нас студент Н. Котигора, який після п'яти років навчання вважає діяльність комсомолу недоцільною, а І. Стеблюк, будучи членом комітету комсомолу, часто пропускала лекції, дезорганізує студентів. І комсомольці курсу не даремно вирішили не дати їй характеристики для вступу до лав партії.

Приклад, гідний високого імені члена ВЛКСМ, наводить комсомолец Я. Потеряйко. Комсомолку Н. Тесакову не взяли в колгосп, вона працювала в Одесі. Але коли комсомольці її курсу давали в колгоспі концерт, вона приїжджала два рази, щоб допомогти своїм товаришам.

На заключення виступив секретар партбюро П. Г. Чухрій. Він говорив про комсомольців 30-х років, своїх ровесників, які були вірними помічниками партії.

— І зараз я бачу масову ініціативу комсомольців, слухаю про ваші хороші діла. Однак, жаль, що є такі, як Котигора та Стеблюк, яких потрібно критикувати за розпушеність і безвідповідальність.

Колись ви теж будете згадувати, які у вас були чудові студентські роки. Так використовуйте ж їх, добре вчіться, беріть активну участь в громадському житті факультету, — закінчує свій виступ П. Чухрій.

Збори прийняли рішення: девізом кожного комсомольця повинно стати — тільки добре вчитися, бути активістом в громадському житті.

А. ВЛАДИМИРОВ.

В ПАРТКОМІ ОДУ

ВІДБУЛОСЬ чергове засідання парткому. На ньому з повідомленням про хід політичної освіти на філологічному факультеті виступив секретар парторганізації факультету тов. Павлюк.

В своєму рішенні партком зобов'язав партбюро факультету глибоко вникати в організацію і зміст політичної освіти, а вчені ради й кафедри систематично обговорювати питання, зв'язані з ростом ідейного рівня викладацького складу, підвищенням його ролі як вихователя студентської молоді.

На цьому ж засіданні партком обговорив стан роботи ідальні та буфетів в університеті. Відзначивши серйозні недоліки, партком прийняв розгорнуте рішення, спрямоване на покращання роботи ідальні та буфетів.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 36 (808).

18 грудня 1964 р.

Ціна 2 коп.

НА ЗАНЯТТЯХ СЕМІНАРУ

ТВОРЧЕ оволодіння революційною теорією передбачає не тільки глибоке засвоєння матеріалу, але й систематичне вивчення нових процесів, зв'язаних з комуністичним рухом і змінами в ньому. Ось чому на заняттях теоретичного семінару філологічного факультету була зосереджена увага на вивченні сучасних проблем нашої партії.

Вже відбулось два заняття семінару, на яких було прослухано шість рефератів. З ними виступили доценти А. Жаборюк, І. Саєнко, Б. Барська, О. Ковальчук, Г. Устенко та інші.

В обговоренні рефератів взяли участь доценти Г. Вязовський, В. Фащенко, І. Заєць, К. Данилко та І. Цукерман.

ВАЖЛИВА ФОРМА

ЗГІДНО нових навчальних планів студенти других курсів денного відділення складатимуть іспити з історії КПРС в січні 1965 року. Важливою формою для поглиблення і засвоєння програмового матеріалу є семінари.

Основна маса студентів це зрозуміла. Слід відзначити добру і систематичну підготовку до семінарів т. т. Романець, Заблоцької, Рясик, Широкової, Домонської, Росюченко та інших.

П. СТОЛЯР.

В ПОШУКАХ НОВОГО

НЕЩОДАВНО на засіданні вченої ради філологічного факультету обговорювалось питання про дипломні роботи, вимоги до них і організацію захисту їх. Кожен учасник цієї інтересної дискусії висловив свої пропозиції, побажання. Деякі з них, на нашу думку, варто було обговорити на вченій раді університету.

Як відомо, за розпорядженням Міністерства вищої і спеціальної середньої освіти з минулого навчального року студент-випусник може або складати державні екзамени з профілюючих дисциплін, або тільки захищати дипломну роботу. До 1963—1964 навчального року всі студенти складали державні іспити й захищали дипломну роботу. І в минулому, і в цьому навчальному році абсолютна більшість студентів захищає на засіданні Державної екзаменаційної комісії тільки дипломні роботи. Отже, питома вага дипломної роботи збільшується.

Захист дипломних робіт у ми-

У КОМУНІСТІВ-ІСТОРИКІВ

В ЖИТТІ партійної організації історичного факультету намітилась добра традиція — з найважливішими та цікавими питаннями, які вирішуються на партійних зборах, знайомити широкі кола громадськості факультету в спеціальних випусках «Голос комуніста». Вийшло вже 2 номери.

ІСТОРИКИ добре відзначають поповнення рядів КПРС молодими комуністами. В спецвипуску вміщують їх фотографії, пишуть про ті громадські доручення, які виконують, про тих, хто їх рекомендував. Ми приєднуємось до комуністів історичного факультету, і разом з ними поздоровляємо тт. Устинову, В. Кикоть, В. Оніщука, які вступили до лав КПРС, бажаємо їм високо нести звання комуніста.

З АКТУАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ

НАУКОВА МІЖВУЗІВСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

НА географічному факультеті відбулась республіканська міжвузівська конференція, присвячена одній з актуальних проблем сучасного природознавства — проблемі ерозії ґрунту та боротьби з нею.

В роботі конференції, скликаній з ініціативи науково-дослідної лабораторії ґрунтознавства університету, взяли участь вчені учбових і науково-дослідних установ Москви, Києва, Харкова, Полтави, Чернівців, Криму, Кішинева та інших, а також спеціалісти сільського господарства обласних організацій і районних виробничих управлінь.

На двох секціях конференції було заслухано 47 доповідей. В шести з них співробітники факультету представили результати досліджень науково-дослідної лабораторії ґрунтознавства.

В резолюції конференції відзначено, що хоча в боротьбі з

ерозією ґрунту досягнуто певних успіхів, однак багато чого ще не вивчено й вимагає подальшого вивчення.

Конференція накреслила основні шляхи дальшого дослідження в галузі ерозії ґрунту. Особливо підкреслювалась необхідність впровадження у виробництво заходів з протирозійного захисту ґрунту й підвищення родючості еродированих земель.

Вивчення ерозії, а також освоєння заходів по боротьбі з нею вимагає застосування комплексних досліджень.

Учасники конференції, в зв'язку з цим, висловили побажання, щоб в цих працях брали участь біологи, фізики, хіміки.

Боротьба з ерозією ґрунту є загальнодержавним, всенародним завданням, однією з невідкладних проблем.

Ф. СКАБ.

танням зв'язано чимало інших. Ось тільки деякі з них.

Теми дипломних робіт повинні глибоко й всебічно обговорюватися на засіданнях кафедр. Кожна тема дипломної роботи мусить давати її виконавцеві простір для самостійного дослідження проблеми. До того ж, кафедри, розподіляючи між студентами теми дипломних робіт, повинні зважати не тільки на інтерес студента до теми, а й на його можливості доброякісно виконати її.

Багато уваги учасники дискусії приділили критеріям оцінки дипломної роботи, взаєминам між консультантом і рецензентом, процесові захисту дипломних робіт на засіданні Державної комісії тощо.

Питання про дипломні роботи, безумовно, хвилюють співробітників і студентів-випусників усіх факультетів. Дуже добре було б, якби навчальна частина виробила загальне положення про дипломні роботи.

А. МОСКАЛЕНКО.

З цим першим і основним пи-

НАБЛИЖАЄТЬСЯ СЕСІЯ

НЕ ГАЯТИ ЧАСУ, НАПОЛЕГЛИВО ГОТУВАТИСЬ ДО НЕЇ!

ПИТАННЮ про хід навчального процесу й підготовки до зимової екзаменаційної сесії були присвячені партійні збори хімічного факультету.

Партбюро та деканат своєчасно розпочали серйозну розмову про стан справ на факультеті, про підготовчу роботу, від якої залежить успіх зимової екзаменаційної сесії.

Декан факультету доцент О. Богатський в ґрунтовній доповіді охарактеризував ту складну обстановку, в якій проходить робота факультету. Однак, деканат зробив все можливе, щоб навчальний процес був організований і протікав нормально. Велику допомогу в цьому надало партбюро факультету.

В той же час, комсомольське бюро (секретар Пуляєва) проявляло малу вимогливість до боржників. Ряд курсових організацій, особливо IV курсу (комсорг Ата-

насова), послабили контроль за дисципліною студентів. Ось чому на факультеті ще три студенти денного відділення до цього часу

СВОЄЧАСНА РОЗМОВА

не ліквідували академзаборгованості, а на вечірньому відділенні їх ще більше.

На факультеті, особливо в кінці жовтня, спостерігалось послаблення трудової дисципліни й більше всього пропусків робили й роблять студенти IV курсу.

Деканат використовує всі заходи адміністративного впливу на студентів. Але одними тільки цими заходами всього вирішити не можна. Необхідна допомога комсомолу. А він в ряді випадків виявляє безпорадність, бездіяльність. Так, не було виконано рішення про шефство курсових комсомольських організацій денного відділення над відповідними курсами

вечірнього відділення. А між тим, як відзначив декан, стан на вечірньому відділенні не блискучий, особливо серйозно хвилює I курс.

Роботи тут і для комсомолу, і для профбюро — непочатий край.

Доповідач пропонує провести на всіх курсах денного і вечірнього відділів виробничі наради, інформувати підприємства про успішність тих співробітників, які навчаються на факультеті.

У своїх виступах т. т. Донченко, Мельник, Вернигор, Атанасова розповіли про ту роботу, що була пророблена комсомольськими бюро. Найбільш дійовою і ефективною була робота КСМ бюро III курсу.

Викладачі А. Позігун, М. Галицький, З. Суранова, З. Березняк, С. Іванчов, Т. Федотова, Г. Дмитрієвський охарактеризували стан справ на курсах, де вони ведуть заняття.

Було правильно підмічено, що рейди, які проводить деканат — річ хороша, але необхідно вживати заходи по гарячих слідах, обговорювати результати рейдів в групах.

Необхідно, щоб комсомол зайняв непримиренну позицію до таких студентів IV курсу, як Ангелов, Тараненко, Дубоград та інші, які, наприклад, з 8 практичних робіт з колоїдної хімії виконали лише три.

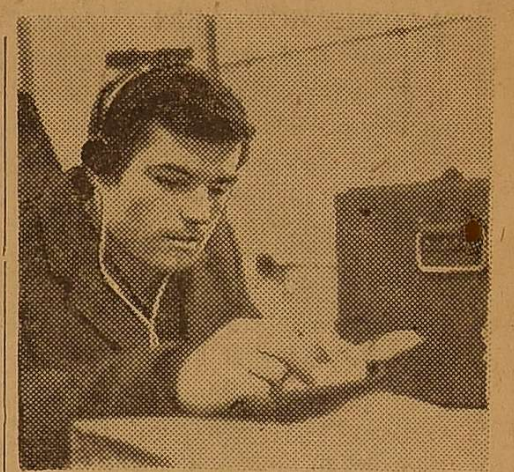
Комуністи в своїх виступах підтримали пропозицію декана про шефство над вечірниками, говорили про необхідність активізувати роботу НСТ, створити нормальні умови для роботи дипломантів, домогтися створення лекційної аудиторії.

Секретар партбюро факультету Г. Дмитрієвський говорив про необхідність підвищити відповідальність кафедр в навчально-виховному процесі.

На зборах було також піднято питання про роботу методичних комісій на факультеті, про надання більшої самостійності студентам і посилення відповідальності їх.

Збори накреслили ряд конкретних заходів по ліквідації недоликів в роботі, що мають місце. А це забезпечить нормальну підготовку та хід зимової екзаменаційної сесії.

Т. ФЕДОТОВА.

НА ФОТО: Студент Ю. Ісаков готується до сесії в кабінеті усної мови. Фото А. СМАГІНА.

ПРАКТИЧНІ І НАУКА

Повним ходом ідуть семінари, практичні заняття. Але деякі студенти пропускають їх. Одні пропускають заняття з поважних причин, інші — просто так. І часто на запитання, чому ти не йдеш на практичні, відповідають: срашено нудно — куїнь, куєнь, куєнь. Краще піду у кіно.

— А як же залік?

— Залік?.. Залік «зроблю» давно відомим всім способом. Три ночі не посплю — і залік.

— А ти чому не йдеш на заняття? — запитую я Віру.

— Не встигла підготуватись.

— Ну і що? Все рівно піди, послухай.

— Ні! Прийдеш, тебе викличуть, а ти ні бе, ні ме, навіть червоніти. А після дійде до декана..

— Ну, а що, коли б, скажімо, не відмічали, не ставили мінуса. То пішла б?

— Безумовно. Не встигла підготуватись, то хоча б на практичних щось завоюла.

Наші практичні проходять іноді за схемою: Реферат — Бойко, доповнення — Варварук, висновки — Камінська. І все.

Так, не відриваючись від підручника й конспекта, проходять практичні.

...Я згадую заняття Василя Васильовича Фашенка, на яких ніхто не дотримувався таких схем. На практичних працювали всі. В. Фа-

ЦЕ СУМІСНЕ?

шенко підкреслював конфлікти, а там де конфлікт — там жвава розмова, цікава дискусія. Аналізуючи твори, Василь Васильович залучав студентів до дослідницької роботи, вимагав, щоб студент сам логічно мислив — робив висновки. Словом, кожний студент мав змогу висловити свою думку. Я не закликаю, щоб не відмічали, чи, вірніше, не робили помітки щодо успішності студентів, але практичні заняття потрібно проводити більш жваво.

Хтось запитає: ну, добре, так це ж література, а мова?

Скажу й про мову. Недавно в I групі проходили практичні заняття з діалектології. І виходить, що навіть серед куїнь, куєнь можна провести цікаві практичні, спираючись на народні усмішки, гумористичні твори, в яких багато діалектних слів, дотепних висловів і словосполучень.

Що до «мінусів», то, на мій погляд, їх не треба боятись. Адже це лише зобов'язує відробити незасвоєне.

М. ВАСИЛЬЄВ,
студент II курсу філологічного факультету.

ПЕРШІ ХВИЛЮВАННЯ

ПРИЙШОВ до нас студентів-першокурсників історичного факультету час хвилювань і тривоги, час перших заліків.

Залишилися позаду перші місяці напруженого, але такого цікавого й захоплюючого студентського життя, вщерть заповненого різними справами й турботами. Настав час перевірки тих знань, що ми встигли одержати.

Перша така перевірка вже відбулась.

Здавалось, що всі питання, зв'язані зі складанням заліків, вже вирішені, але все ж підійшли ми до них з хвилюванням. Дивного, на мій погляд, тут нічого немає, бо курс історії стародавнього Сходу, що ми мали складати, був дуже ущільненим. Це зв'язано зі скороченням всього строку навчання на історичному факультеті. Але основне все ж було не в цьому, а в тому, що ми мусили складати свій перший справжній студентський залік, з білетами й оцінками. Наш екзаменатор Ф. Гудимович

допоміг нам в підготовці до заліку. Чималу допомогу надав нам і завідувач кафедрою стародавнього світу доцент П. Каришковський. Для нас влаштувалися консультації.

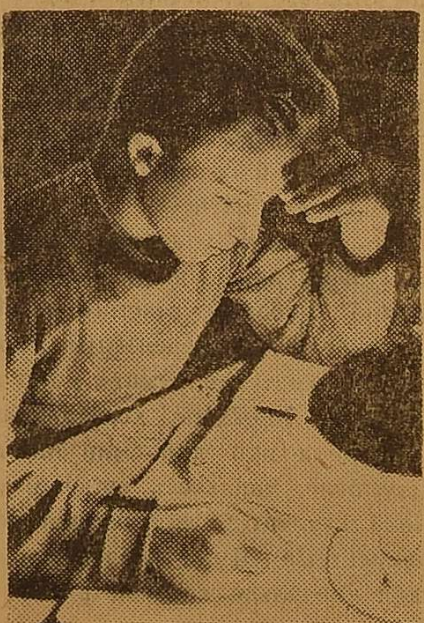
Одним з перших складав залік комуніст Єремеєв.

— Відмінно!

Добре відповідали студенти Дунай, Бабенко, Анищук та багато інших. Але, на жаль, було й чимало поганих відповідей. Ми думаємо, що товариші швидко ліквідуватимуть цю першу свою заборгованість. Попереду нас чекають ще напруженіші й більш хвилюючі дні.

Ми, першокурсники, мусимо зробити все, щоб домогтися стопроцентної успішності. Без цього наш девіз: «Перший курс — кращий на факультеті» — залишиться клаптиком паперу.

В. ВОРОНЦОВ,
студент I курсу історичного факультету.

НА ФОТО: Студент I курсу А. Семенов готується до іспитів.

„КОГДА ЖЕ ВЫ СДАДИТЕ, ГОРЕМЫЧНЫЕ?“

ДО першого екзамену залишилося небагато днів. Заліки закінчуються десь через тиждень. Але ж чи всі студенти готуються до них? На превеликий жаль, ні. 83 студенти ще не знають, за що братися, чи то складати літню сесію, чи готуватися до зимової. Проблема складна, бо якщо є заборгованість — не допустять до зимової сесії, якщо складати літню сесію — не підготуєшся до зимової.

Недарма люди кажуть, що готуй віз взимку, а сани влітку. Мабуть, з сесіями треба також поводитися як з возом та саньми.

Що ж говорять факти? Вони на 10 грудня такі: на філологіч-

ТАК називається одна з заміток в бойовому листку механіко-математичного факультету. Цей заголовок ми й використовуємо для кореспонденції, що публікується нижче, де йде мова про тих, хто ніяк не може ліквідувати свою академзаборгованість.

наму факультеті три студенти мають заборгованість, на історичному — два, на факультеті іноземних мов — один, на хімічному — шість, на фізичному — два, на географічному — два, на біологічному та механіко-математичному дуже багато. Це говорять факти, а що говорять самі студенти, які мають заборгованість?

На превеликий жаль, студенти що-небудь «вразумительне» сказати не можуть. Деяких ми навіть не змогли знайти на лекціях. На запитання, де студенти Дени-

сенко (II курс механіко-математичного), Ременський (V курс факультету іноземних мов), Галка (IV курс хімічного), дістали відповідь: «готуються до заліків та екзаменів», зрозуміло, що до іспитів літньої сесії 1963/64 навчального року.

Товариші студенти і комсомольці, комсомольське бюро факультетів, чи не занадто багато в нашому університеті відстаючих студентів? Чому студенти молодших курсів такі байдужі до товаришів, які не встигають в навчанні?

Чому ви, Жусь з IV курсу механіко-математичного факультету, Новіков з II курсу біологічного факультету, Ободинська з III курсу біологічного ще маєте борги? А ви, Бойко (II курс), Матієнко (V курс), Наталіч (V курс) з хімічного факультету перетворились в злісних боржників?

Дозволяємо собі сподіватись, що деканати, партбюро та КСМ бюро факультетів зроблять все, щоб в II семестрі цього року не було зовсім боржників. А з злісними треба, мабуть, зовсім розпрощатися?

Б. НИЖЕГОРОДОВ,
зав. навчальним відділом редакції «За наукові кадри».

НАУКОВА РОБОТА СТУДЕНТІВ

ВЕЧІР СПОДОБАВСЯ

РАДА НСТ університету 3 грудня 1964 року провела другий вечір-зустріч учасників студентських наукових гуртків з сценічними Одеського державного університету.

На вечорі виступили: професор С. Бевзенко, доцент І. Дузь, доцент К. Петраєв.

Цікавим був виступ доцента О. Богатського, завідувачого кафедрою органічної хімії. Він розповів не тільки про свою наукову роботу, яка з перших кроків зв'язана з нашим університетом, але

й про роботу всього колективу лабораторії органічної хімії.

В кінці урочистої частини зачитано було наказ про преміювання студентів-переможців огляду наукових студентських робіт.

Вечір пройшов цікаво і, напевно, він багатьом сподобався.

І тепер, коли досвід проведення таких вечорів є, бажаним було б перетворити їх в традицію.

К. КВАСЕНКО,
член бюро комітету комсомолу університету.

НА РІЗНИХ МОВАХ

Дорогі друзі. Сьогодні на сторінках нашої газети ми хотіли б розповісти вам про один з видів позааудиторної роботи над іноземною мовою. Цих видів багато. Одним з загально визнаних є активна участь в роботі клубів іноземних мов.

Такі клуби є на факультеті іноземних мов, є такий клуб і для студентів інших факультетів, що керується кафедрою іноземних мов. На засіданнях клубу ви можете самі виступити з доповіддю чи повідомленням, або послухати доповідь чи лекцію викладача.

Засідання наших клубів проходять в приміщеннях факультету іноземних мов та на механіко-математичному факультеті в аудиторії № 73. Крім

того, засідання-вечори проводяться в кафе «Червоні вітрила», де ви можете ознайомитись з піснями та поезією народів Франції, Німеччини, Англії.

Нещодавно проходило дуже цікаве засідання клубу німецької мови на факультеті іноземних мов, де з доповіддю про НДР виступили викладачі О. П. Філіпчук та Є. С. Друтейко. З великим інтересом присутні прослухали доповіді викладачів про ті успіхи, яких досягла народна влада в НДР.

Можна розповісти ще про багато різних доповідей, але краще прослухати їх на засіданні клубу.

Запрошуємо Вас до клубів!
Б. ІНОКЕНТЬЄВ.

ВЧЕНІ—МОЛОДІ

12 грудня в Будинку політичної освіти вчені нашого університету зустрілися з молоддю міста.

Цікаво й захоплено виступили ректор університету професор О. І. Юрженко, завідувач кафедри наукового комунізму доцент Д. Щербаков, декан біологічного факультету професор Г. Ткаченко, завідувач кафедри

англійської філології доцент В. Кухаренко, завідувач кафедри психології професор Д. Елькін, секретар комітету комсомолу А. Низов та інші. Вони розповіли про славні традиції університету—найстарішого вузу Одеси, про його сьогоденні справи, про життя і навчання студентства.

А. МИКИТЕНКО.

ГІСТЬ ЛІТСТУДІЙЦІВ

НА філологічному факультеті відбулася цікава зустріч літстудійців університету з молодим українським новелістом Григорем Тютюнником. Він нині працює в редакції газети «Літературна Україна». Письменник розповів про плани газети на 1965 рік.

Студенти взяли участь в обговоренні газети й зробили слушні

зауваження щодо критичних матеріалів, раніш у ній надрукованих.

Гість також поділився своїми думками щодо подальшого розвитку української новели.

О. ОЛІЙНИКОВ.

ПОДОРОЖІ ТА ЗУСТРІЧІ

ВИДАТНИЙ письменник і велика людина, М. М. Коцюбинський любив прекрасне в природі, в житті людському...

Він любив сонце, любив квіти, любив широкі лани і любив море, особливо наше, Чорне.

Письменник часто бував в Одесі, в Бессарабії і в Криму. З цими місцями він був зв'язаний працею в Одеській філоксерній комісії.

В нашій Одесі він знайшов головного героя для своєї повісті «Фата моргана».

Пам'ять про М. Коцюбинського здавна живе в Одесі.

НАШ ГУРТОК

ГУРТОК по вивченню життя і творчості М. М. Коцюбинського існує в нашому університеті вже 10 років.

Керує ним доцент Андрій Володимирович Недзвідський. За 10 років гурток зробив чимало і заслужив велику повагу не лише в Одесі. Члени його в 1959 році побували на науковій республіканській конференції по вивченню творчості письменника, яка проводилась в Чернігові. В 1961 році гуртківці брали участь в II конференції, що відбулась у Вінниці. А в 1962 році була проведена III наукова конференція по вивченню творчості великого письменника в нашій Одесі. Гурток тоді зробив подарунок III конференції — було видано збірник наукових праць студентського гуртка. До речі, згодом всіх авторів було нагороджено грамотами Міністерства вищої і спеціальної освіти СРСР.

До Одеси приїхало багато гостей. В цьому з'їзді коцюбинськознавців брали активну участь викладачі й студенти факультету. Це було справжнє свято М. М. Коцюбинського в Одесі.

1963 рік. Голоси молодих дослідників творчості М. М. Коцюбинського лунають на IV конференції в Дніпропетровську.

1964 рік. Під керівництвом А. В. Недзвідського виїждимо до Києва, щоб взяти участь у роботі V республіканської наукової конференції, присвяченої 100-річчю з дня народження великого письменника.

В КИЄВІ

ПРИЇХАЛИ до Києва ми теплим ранком. Нас зустріли й влаштували в студентському гуртожитку Київського університету.

Після короткого відпочинку ми відвідали музей Т. Г. Шевченка, оглянули Виставку передового досвіду УРСР та інші визначні місця Києва. Відкриттю республіканської конференції передувала ювілейна сесія відділу суспільних наук Академії наук УРСР. Ми — серед слухачів цієї сесії.

24 вересня. Почалося пленарне засідання ювілейної конференції. На засіданні були присутні П. Г. Тичина і Ірина Михайлівна Коцюбинська, дочка письменника.

Відкрив конференцію директор Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР член-кореспондент АН УРСР М. З. Шамота.

Слухаємо доповідь професора Дніпропетровського університету Л. Д. Іванова «Про місце М. М. Коцюбинського в світовій літературі».

З особливою цікавістю і хвилюванням слухаємо доповідь директора Чернігівського літературно-меморіального музею М. М. Коцюбинського Ірини Михайлівни Коцюбинської.

Після пленарного засідання ми підійшли до П. Г. Тичини. Павло Григорович тепло привітався з нами.

Видатний поет, учень Коцюбинського сказав, що знає дещо про наш гурток і дуже тепло, по-батьківському почав розмову. Він згадував про своє перебування в солянській Одесі, про роботу гуртка. Павло Григорович запитав, чи не холодно нам в одеському вбранні в північному Києві, чи обідали ми, а потім побажав сфотографуватись з нами. Ми запросили й Ірину Михайлівну Коцюбинську. Вона погодилась і ось ви бачите це фото.

На другий день наші студенти відвідали Павла Григоровича на квартирі. Він дуже тепло зустрів нас, подарував всім членам гуртка свої книги з автографами, розповідав про зустрічі з М. М. Коцюбинським.

Віра Попова з III українського прочитала П. Г. Тичині свої вірші. Павло Григорович уважно прослухав їх, зробив ряд цінних зауважень, порад, а в цілому Вірині вірші йому сподобались, і він порадив Поповій писати, писати, писати. Процаючись, ми побажали П. Г. Тичині міцного здоров'я, успіхів. Павло Григорович передав привіт Чорному морю, Одесі, студентам університету, побажав нам всього найкращого.

НА БОЛДИНІЙ ГОРІ

НА засіданнях республіканської конференції ми прослухали багато цікавих доповідей. Вихованець нашого гуртка, тепер вже дисертант Євген Прісовський виступив з доповіддю «Коцюбинський і українська радянська проза». А. В. Недзвідський зробив повідомлення «Василь Еллан-Блакитний і Коцюбинський». А 27 вересня всі виїхали на виїзне засідання до Чернігова, міста, в якому довгий час жив, працював і в якому помер М. М. Коцюбинський.

28 вересня відкрились чернігівські засідання. Потім усі поїхали на могилу М. М. Коцюбинського. На Болдиній горі, серед високих жовтолистих дерев—могила письменника. Як живий дивиться з постаменту на нас Михайло Михайлович. Великі букети квітів лягають на могилу.

В МУЗЕІ

ГОЛОВНА частина нашого чернігівського побуту — знайомство з музеєм М. М. Коцюбинського.

Коли ми підійшли до музею, то побачили плакат: «Запрошуємо до ювіляра в гості». Це спочатку нас трохи вразило. Але потім, коли ми відвідали будинок, в якому жив, працював письменник, то відчували, що це дійсно так, ми ніби й справді побували в гостях у ювіляра.

В невеличкій спальні бачимо скромне залізне ліжко письменника. В ідальні — стіл, накритий до обіду, і здається, що зараз вийде Михайло Михайлович, запросить до столу. Зайшли до вітальні. Ось робочий стіл письменника. Тут все так, ніби тільки що Коцюбинський сидів і писав свої твори.

В кімнаті багато книг, багато квітів, які письменник дуже любив, і дуже багато сонця, якому вклонявся Михайло Михайлович все життя.

Навколо будинку—великий сад. В саду дерева й квіти, посаджені самим письменником. І коли ми ходили алеями саду, то нам здавалось, що разом з нами ходить Михайло Михайлович, і разом з нами радіє і усміхається яскравому сонцю, голубому небу, деревам, які під вагою плодів важко опустили віти, ніжним пахучим квітам.

А потім кожен працює в музеї над матеріалами, які його цікавлять.

ПОВЕРНУВШИСЯ до Одеси, ми незабаром організували ювілейну наукову сесію нашого гуртка.

Відзначаємо дві дати: 100-річчя з дня народження письменника та десятиріччя існування гуртка.

В сесії поруч з студентами брали участь випускники університету — члени гуртка та викладачі кафедри української літератури. Відкрив сесію А. В. Недзвідський доповіддю «Коцюбинський в колі більшовиків».

З цікавими доповідями виступили доцент Технологічного інституту ім. Ломоносова Т. Чорна, старший викладач університету П. Данилко, вчитель школи Є. Прісовський, старший бібліотекар Наукової бібліотеки університету Є. Савельєва. З студентів виступали Н. Пономаренко та авторка цих рядків, Лабарантка університету Таміла Щемільова розповіла присутнім про нашу подорож. З читанням творів М. М. Коцюбинського виступили заслужена артистка УРСР Н. Ващенко й студентка II курсу В. Попова.

Сесія пройшла успішно. Гурток вінс свою частку у вивченню творчості великого сонцепоклонника. Виникли нові задуми, нові творчі плани.

Молоде поповнення гуртка дружно берегеться за розробку нових тем з життя і творчості українського письменника.

Лариса БРЕЛІНСЬКА,
студентка IV курсу українського відділу філологічного факультету.

ПРО КРАСУ ДУШІ

ВІРНЕ й чисте кохання—одвічне питання цнотливої юності. Народна мудрість возвеличила й зберегла у піснях ту неповторну людську красу. Саме це й досліджує Людмила Пасенчук, студентка-третькурсника вечірнього відділу філологічного факультету.

10 грудня з повідомленням «Естетичні ідеали у піснях про кохання» Людмила виступала на засіданні наукового гуртка «Фольклор та етнографія».

І знову на сторінках нашої газети з'являється всім нам добре і давно відоме ім'я талановитого вихованця філологічного факультету Володимира ЗІНЧЕНКА.

Сьогодні він дарує нам власні переклади відомих польських гумористів. Любов до польської літератури і особливо до одного

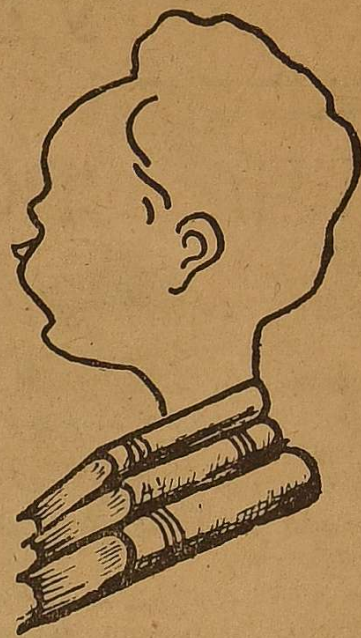
із найталановитіших представників її Юліана Тувіма зародилася у Володимира давно, можливо ще тоді, коли він був одним з найактивніших членів гуртка польської мови. Темою його дипломної роботи також стала творчість улюбленого поета. Ми і зараз з хвилюванням пригадуємо його чу-

дові переклади із багатогранного Юліана, які так щедро прикрашали першу наукову роботу юного перекладача й поета.

Тепер голос Зінченка змушнів, перо стало міцнішим... Це чувається як у відбірці самого матеріалу для перекладів, так і у вступному власному вірші «Про неусміхнених».

Оригінальним в цьому вірші є і сам задум про неусміхнених, і його розкриття, і саме виконання, форма, розмір, римуння. Володимир Зінченко цікавий поет і перекладач із власним, притаманним тільки одному йому почерком. Ми як і завжди смутні від того, що й досі поет не порадував нас повною збіркою своїх творів, але як і завжди радіємо від його насправді поетичної скромності.

На цій сторінці друкуються деякі твори В. Зінченка.

Микола ПАВЛЮК.

АВТОШАРЖ В. ЗІНЧЕНКА.

ВАСЯ ЧЕРНЕГА ЗБИРАЄ ДРУЖИНУ

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ за дружину на курсі Вася Чернега оголосив:

— Товариші, сьогодні ми чергуємо.

Щоб забезпечити стопроцентну явку, він вирішив поговорити особисто з кожним зокрема і призначити на чергування тих, хто не дуже зайнятий був того вечора.

— Чи зможеш ти сьогодні вийти на чергування? — спитав Вася у Володі Романчука.

— Якраз сьогодні ввечері у мене репетиція. Я співаю в консерваторії, — почулась відповідь.

— А як ви, зможете? — звернувся він зразу до двох Вікторів — Бачило та Ногайника.

Ті дружно відповідають: — Ні, ні у нас куплені квитки ена «Аргонавти». Ідемо в ТЮГ.

Тут же Вася наткнувся на двох Новицьких — Стасика та Івана.

Стасик Новицький на його питання відповів, що у нього сьогодні по плану піонерської практики зустріч з піонерами в школі, а Іван повідомив, що він чергує сьогодні ввечері в гуртожитку.

— Я вже чергувала, — такими словами зустріла Васю Ліда Зінченко, — призначай тих, хто ще не чергував.

У блокноті Васі ще жодного прізвища, а відповіді співкурсників його не радували:

— Васенко, я хочу сьогодні закінчити курсову.

— Васю, розумієш, у мене сьогодні дещо з кимсь...

— А я ще вчора купив квитка в кіно...

— А я вже чергував.

— А я...

— А я... Так, важко, дуже важко збирати Васі дружину.

В. АНТОНОВ.

НЕУСМІХНЕНІ

Дивною все-таки здається Мені людина, що ніколи і зайвий дотеп не дозволить, і без причини не сміється. Залишивши уранці ліжко, Вона серйозно з'їсть сніданок і на залитий сонцем ганок Так і виходить — без посмішки. Можливо, що якусь оселю Вона буде іншим людям, Але напевне, мабуть, буде її будівля невесела.

Бо як же усміх заясніє В архітектурі небагатій, Якщо цей «зодчий» жартувати і посміхатися не вміє? Можливо, що вона сідає Писати книжечку до столу, — Тоді і в книжечці ніколи Посмішка добра не засяє.

Бо звідки усмішці узятись І від чого світлу спалахувати, Якщо цей автор посміхнутись Не зажадає навіть в свято? А, може, їй веселих діток Навчати доручили в школі, Що на уроці (й так ніколи) Не можуть сумоті терпіти.

То ж як тікатимуть малята Від «научителя» такого, Бо вимагатиме він строго Від них неусміхнених владати. Можливо, що така людина Десь установою керує, — Тоді напевне там панує Тяжка нервовість нехвилинна.

Але ж дорослі — то не діти, Й тому боюсь я знову й знову, Що обстановку цю нервову Вони погодяться стерпіти. Та чи спроможен я назвати Всі домни, шахти, всі машини, Де неусміхнена людина, Звичайно, може працювати. Знавець хай рими вибачає Іменниково-дієслівні

Та тон загадко вже спокійний, А я тим часом зазначаю: Дивною, все-таки, здається Мені людина, що ніколи І зайвий дотеп не дозволить, і без причини не сміється.

ЧВАНЬКО

(З НАРОДНИХ УСТ)

Хвалився іржавий дзвін З високої дзвіниці, Що голос має він Лункіший, ніж у птиці, Що бас його в світань Парафіян тривожить І кличе прихожан Творити службу божу.

Почув дзвонар оті Слова гоноровиті І так на самоті Сказав йому сердито:

— Не бовкай глупоти, Моя мороко клята! Чи б зміг без мене ти Так голосно лунати?

ЩИРОСЕРДА ДУША

Я написав заяву на одержання квартири, — сказав пан Ковалькевич. — Прочитати?

— Ні, — відказав Безпальчик. — Не треба, — сказала баронеса.

Але Ковалькевич наполягав. Він хотів, щоб ми висловили свою думку і допомогли стилістично сформулювати.

— Гаразд, — погодились, нарешті, ми, — читайте.

— Заява, — прочитав Ковалькевич. — Дуже прошу надати мені чотирикімнатну квартиру в дачному районі, бо теперішня не відповідає моїм вимогам. З повагою Ковалькевич.

— Ну як? Добре?

— Добре, — сказав Безпальчик. — Але якось воно коротенько. Покажіть-но! — Він узяв заяву з рук Ковалькевича, побіжно переглянув і зареготав.

— Тут помилка, — сказав він. — Тут написано: «До гр. Ковалькевича», Ви що, самі до себе звертаєтесь?

— Звичайно, — сказав Ковалькевич. — Тут немає ніякої по-

милки. Я пишу заяву на своє ім'я, це надзвичайно спрощує справу. Я пробував було писати у квартирний сектор, але там вимагають різних паперів і бозна ще чого. Сила — силенна формальностей. Цілими годинами доводиться простояти в чергах, потрібні різні довідки. Якись печатки, якись гербові збори. Навіщо все це мені? Я ще не збожеволів!

— Можливо, — сказав Безпальчик.

— Запевнюю вас, що так краще й простіше, — сказав Ковалькевич. — Я сам обслужу себе зразу ж, без зволікань і зайвих формальностей.

— Але ж ваше рішення не матиме законної сили, — занепокоїлась баронеса, в якій надзвичайно розвинене почуття практичності.

— Пані помиляється, — відказав Ковалькевич. — Я відмовлю собі, і це буде так само законно, як і рішення квартирного сектора. Так само, але швидко й без ніяких клопотів чи коштів.

Ми співчутливо подивились на Ковалькевича. Щиросерда він душа.

ШОК

ВЧОРА з групою своїх приятелів синок Паташонських вчинив дома погром, і його добренько-таки взяла в шори батьки. Весь післяобідній час Паташонський-старший, як тільки йому на очі потрапляв Паташонський-молодший, повертався до нього спиною. Паташонська плакала, сяк-так складаючи меблі з уламків.

Ввечері Паташонські провели з сином так звану, серйозну розмову. Вони тупотіли ногами і всякими способами показували дитині, якої вони про неї думки. Атмосфера була не з найприємніших.

О восьмій малий Паташонський, добровільно пішов до ванної вмиватися, а вранці без опору з'їв кашу. Вуха в нього була чисті. Встаючи з-за столу, він сказав: «Дякую», потім заходився готувати уроки.

— Якийсь дивний він, — тихо сказав Паташонський.

— Наче не свій, — погодились Паташонська.

Вона підійшла до сина й приклала йому руку до лоба.

— Ти добре себе відчуваєш?

— Добре, мамо, дякую, — відповів Паташонський-молодший.

Батьки вийшли до іншої кімнати.

— Ти чув? — спитала матуся.

— Чув, — сказав татусь.

Після обіду Паташонський-молодший з власної ініціативи почистив зуби. В кімнаті дихнуло грозою.

— Ото маємо по заслугі, сказала Паташонська. — Через якісь нікчемні меблі зіпсувати дитині характер... Може мати тепер рахунку на все життя. Я собі цього не подарую!

Коли ми з Безпальчиком прийшли до Паташонських на вечерю, застали обох у стані депресії. Паташонська схлипувала. Паташонський бубонів щось про лікарів та прогрес у медицині. Мабуть, з годину було нудно й невесело, аж раптом вибух струсону кімнату. Це Паташонський-молодший висадив динамітом передпокія. Поганний настрій зник, як мильна булька, і всі полеглино зіткнули. Дитя повернулося до нормального стану. Воно якось само прийшло до пам'яті після шоку.

Шкода тільки, що плащі чорти забрали.

Переклад з польської мови В. Зінченка.

Редактор Є. ГОГУНСЬКИЙ.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

„ПІСЛЯ ДЗВОНІКА“

В кореспонденції «Після дзвоника» повідомлялось, що 3 листопада 1964 року близько 30 студентів механіко-математичного факультету спізналися на першу лекцію.

Такий факт мав місце. Деканом і партійним бюро факультету проведена певна робота. Так, 23 листопада, цього року відбулась нарада комсомольського, профспілкового активу та старост з питання зміцнення учбової дисципліни, боротьби з пропусками без поважних причин і про ліквідацію академзаборгованості. 24 листопада відбулись комсомольські збори в академгрупах з цих питань. А 8 грудня було проведено нараду зі студентами першого курсу.

Викликалися на бесіду з деканом такі студенти: Гагаєва, Шведов, Петренко, Перельштейн, Світова, Коєнакова, Демидович, Донцова, Банних, Наумова, Волкова,

Варчук, Кожухар та ряд інших. За пропуски без поважних причин на деяких студентів накладено адміністративне стягнення.

В. КОНОНОВ,

декан механіко-математичного факультету,

К. НОРКІН,

секретар партбюро.

Як нас повідомили декан фізичного факультету доцент Д. Поліщук та секретар партбюро К. Позігун, після опублікування в № 32 газети «За наукові кадри» кореспонденції «Після дзвоника» на факультеті проведено бесіду зі студентами, зараз провадиться регулярні рейди перевірки відвідування занять.

З студентами четвертого курсу т. т. Дибець, Осипенко та Примак окремо бесідував декан. Зараз всі ці студенти регулярно відвідують заняття.

НОВОРІЧНИЙ КОНКУРС

КОМІТЕТ комсомолу ОДУ оголошує огляд-конкурс на кращу новорічну стінну газету факультету. Газети мусять висвітлити життя факультету за рік, бути красиво оформленими.

Редколегії кращих стінгазет будуть нагороджені призами і грамотами комітету комсомолу.

Творіть, дорогі друзі!